

- b) Czy gdy w ramach kontroli sądowej dotyczącej przedłużenia tymczasowego aresztowania obrońca oskarżonego w sposób uargumentowany i poważny kwestionuje samo istnienie wystarczającego „obciążającego materiału dowodowego”, sąd krajowy powinien udzielić odpowiedzi, zgodnie z przewidzianym w art. 47 akapit pierwszy karty wymogiem dotyczącym skutecznego środka prawnego[?]
- c) Czy sąd krajowy narusza art. 4 [dyrektywy 2016/343] w związku z art. 3 [tej dyrektywy], interpretowany w wyroku [z dnia 19 września 2018 r., Milev (C-310/18 PPU, EU:C:2018:732)], gdy uzasadnia orzeczenie dotyczące przedłużenia tymczasowego aresztowania, zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka odnoszącym się do art. 5 ust. 1 lit. c) [europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności], i stwierdza samo istnienie dowodów na poparcie oskarżenia, które ze względu na swój charakter „mogą przekonać neutralnego i obiektywnego obserwatora, że dana osoba mogła popełnić przestępstwo”, oraz do art. 5 ust. 4 tej konwencji, a w szczególności skutecznie i faktycznie orzekając w przedmiocie zarzutów obrońcy oskarżonego dotyczących zgodności tymczasowego aresztowania z prawem[?].

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

Odwwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 27 listopada 2018 r. w sprawie T-829/16, *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés / Parlament*, wniesione w dniu 24 stycznia 2019 r. przez *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés*

(Sprawa C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (przedstawiciel: adwokat A. Varaut)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2016 r. uznającej niektóre wydatki za niekwalifikowalne do celu otrzymania dotacji za rok budżetowy 2015’
- obciążenie Parlamentu wszystkimi kosztami postępowania;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej poniesionych przez nią kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) opublikował plakat dotyczący kryzysu migracyjnego i układu z Schengen, który zawierał jego logo oraz, znacznie bardziej dyskretne, logo Frontu Narodowego i Vlaams Belang.

Parlament nie zgodził się na pokrycie kosztów tego plakatu, uznając że stanowiłoby to nienależne wsparcie dla krajowej partii politycznej.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił skargę MENL o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

MENL domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku z powodu następujących naruszeń prawa:

- Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, stwierdziwszy najpierw, że Prezydium Parlamentu nie znało argumentów obrony MENL, a następnie uznając, że MENL miał możliwość obrony, ponieważ jego argumenty zostały przekazane asystentowi jednego z członków Prezydium;
- Sąd naruszył art. 41 Karty, art. 16 Europejskiego kodeksu dobrej praktyki administracyjnej oraz art. 8 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2004 r. ustanawiającej przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim⁽¹⁾, ponieważ uznał, że decyzje służb Parlamentu mogą zastąpić decyzję Prezydium Parlamentu.
- Sąd niesłusznie oddalił zarzut niezgodności z prawem art. 7 rozporządzenia nr 2004/2003, podniesiony na podstawie art. 277 TFUE, uznając, że treść zakazu pośredniego finansowania partii politycznych stanowi nieostre pojęcie prawne, a jednocześnie przyznał, że ma on zastosowanie;
- Sąd naruszył art. 7 rozporządzenia nr 2004/2003, uznając, że obecność logo partii politycznej, niezależnie od jej wielkości, na plakacie europejskiej partii politycznej stanowiła ze względu na swój charakter niezgodne z prawem bezpośrednie finansowanie tej partii.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 297, s. 1.